

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Agrigentini. Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

manifestè, quòd in electione tua tanta concordia fuerit animorum, ut ab eo qui fidelium mentes unius efficit voluntatis, omnium vota in unum directa fuisse credantur. Vnde nos paci & tranquillitati Ecclesiæ tuæ plurimum congaudentes in Domino, eorūque petitioni clementiū annuentes, ipsam electionem de te canonicè celebratam, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, xii. Kalend. Iunij, Pont. nostri anno primo.

AGRIGENTIN. EPISCOPO.

Epist. 180.
Quòd ipsi licet
monasteria
ad loca tutiora.

IN his quæ pro religiosorum locorum reparatione requiris à nobis, & quæ postulas pro statu ecclesiastico conservando, tanto libentius assensum tibi apostolicum impertimur, quanto ad id amplius pastoralis officij debitum nos inducit. Significasti siquidem nobis quòd quædam monasteria in tua diocesi constituta, tempore seditionis inter Saracenos & Christianos exorta, depauperata, quædam negligentia Abbarum deserta, quædam verò omnino destructa fuerunt, quæ ad tutiora desideras loca transferre. Insuper in reditu tuo possessiones quasdam & decimas ad mensam Clericorum Agrigentinæ Ecclesiæ pertinentes invenisti alienatas ab ipsa, quas intendis ad usum ipsius de auctoritate sedis apost. revocare. Eapropter, venerabilis in Christo frater, tuis precibus annuentes, fraternitatis tuæ auctoritate apost. indulgemus ut monasteria ipsa cum dignitatibus suis ad loca tutiora cum consilio Metropolitanæ tui transferre, possessiones & decimas & alia tam mobilia quam immobilia illicitè alienata à mensa Ecclesiæ, ad eam tibi liceat legitime revocare. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, iv. Idus Maij.

ABBATI ET CONVENTUI
sancti Germani Antisiodoren.

Epist. 181.
Indulgetur iis
quòd sacrum
christiana & o-
leum arque
consecrationes
ab alio catholi-
co Episcopo ac-
cipere liceat, si
Antisiodorensis
gratis impartiri
noluit.

EX multiplicitate querelarum vestrarum, quas adversus fratrem nostrum Antisiodor. Episcopum propositas à vobis audivimus, ipsum monasterio vestro usque adeo arbitramini infestum, ut per eum (sicut dicitis) sine difficultate non possitis pontificalia percipere sacramenta. Nos autem, quibus imminet universorum necessitati prospicere, volentes vobis ex ministerio suscepti regi-

minis providere, ne pro duritia ipsius Episcopi defectum in talibus incurratis, præsentis vobis scripto duximus indulgendum ut si memoratus Episcopus à vobis humiliter requisitus, chrisma, oleum sanctum, consecrationes altarum, seu basilicarum, benedictionem Abbatis, & ordinationes monachorum qui fuerint ad ordines promovendi, gratis & sine pravitate vobis indulgere noluerit, vel malitiosè distulerit, liceat vobis alium, quem malueritis, catholicum adire Pontificem: qui auctoritate nostra fretus, vobis, quod postulatur, indulgeat. Indulgemus etiam vobis, ut si quando homines monasterij vestri vinculo tenentur excommunicationis astricti, pro eorum absolutione præfatus Episcopus vel quilibet alius potestatem non habeat pecuniam extorquendi. Et si in eos, quia propter hoc pecuniam non exsolvent, ecclesiastica fuerit sententia promulgata, eam decernimus auctoritate apostolica non tenere. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, xvii. Kalend. Iunij.

LINGONEN. EPISCOPO.

Licet juxta testimonium veritatis necesse sit ut veniant scandala, quia tamen secundum idem *Vae homini illi per quem scandalum venit*, dolemus non modicum, cum inter viros ecclesiasticos, qui pacem evangelizare tenentur, seditionis alicujus materia pullulat, litigiosorum inventiva suberescunt, cum in Ecclesiæ corpore omnia debeant in vinculo pacis & unitate tractari. Quamvis autem super quorumlibet ecclesiasticorum virorum discordia plurimum doleamus, majori tamen dolore concutimur, cum vel pater in filios, vel filij seditionem suscitant in parentem, & illos discordia dividit quibus ad unius Ecclesiæ obsequium deputatis deberet esse cor unum & anima una. Sanè cum tu Lingonen. Ecclesiæ caput existas, dilecti autem filij Decanus & Canonici Lingonen. sint membra ipsius ac tua, tanto vos vellemus adinvicem caritatis vinculo contineri, ut vicissim vestra onera portaretis, & tu membris dolentibus condoleres, & ipsi suis tibi vicibus in unitate spiritus deservirent. Verum (sicut accepimus) inimico homine superfeminante zizania, tanta inter vos discordia est suborta, ut dictis Canonici te coram venerabili fra-

Epist. 182.
Quòd contro-
versiam inter
ipsum & suum
Capitulum
exortam gra-
vatè audierit,
& utriusque parti
certum agendi
terminum præ-
figit.